

LETNIK XXVII, MAJ-JUNIJ 2019

Mir
5-6

25. 6. 1981 - 25. 6. 2019
38 let

Odmev Medžugorja

OSREDNJA TEMA: MEDŽUGORJE KOT SODOBNA APOKALIPTIČNA NAPOVED

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlovič Lunetti
25. aprila 2019

»Dragi otroci!

To je milostni čas, čas usmiljenja za vsakega od vas.

Otročiči, ne dopustite, da bi veter sovraštva in nemira
vladal v vas in okoli vas.

Vi ste, otročiči, poklicani, da bi bili ljubezen in molitev.

Hudič želi nemir in nered, vi pa, otročiči, bodite radost vstalega Jezusa,
ki je umrl in vstal za vsakega od vas.

On je premagal smrt, da bi vam dal življenje, večno življenje.

Zato, otročiči, pričujte in bodite ponosni, da ste v Njem vstali.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu!«

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlovič Lunetti
25. maja 2019

»Dragi otroci!

Bog mi je po svojem usmiljenju dopustil, da sem z vami,
da vas poučujem in vodim k poti spreobrnjenja.

Otročiči, vsi ste poklicani, da iz vsega srca molite,
da se uresniči načrt odrešenja za vas in po vas.

Zavedajte se, otročiči, da je življenje kratko
in vas čaka večno življenje po zasluženju.

Zato molite, molite, molite, da bi bili vredno orodje v Božjih rokah.

Hvala vam, ker ste odgovorili na moj klic.«

IZ VSEBINE REVIJE

SPOROČILA Kraljice miru ... 2, 4

TEMA MESECA: MEDŽUGORJE
KOT SODOBNA APOKALIPTIČNA
NAPOVED ... 6

INTERVJU

Bog se čedalje bolj razodeva ... 13

VIDCI

Svetu bosta dani dve opozorili ... 18

Bil je 7. maj 1985 ... 21

MOLITEV

Binkošti ... 24

6. MARIJIN DAN ... 26

POROMALI SMO

Združeni v eni Ljubezni ... 27

Papež Frančišek dovolil romanja v
Medžugorje ... 30

Bela nedelja v Šurmancih ... 30

Romanje s kolesom v Medžugorje ... 32

RAZMIŠLJANJE

Marijina šola ... 35

INTERVJU, 2. del ... 38

RAZMIŠLJANJE s. Emmanuele ... 40

MARIJINI OBROKI ... 44

ROMANJA ... 46

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Glede na to, da je naslednji **MARIJIN DAN** tik pred vrati (**Velesovo, 8. junij**, vabilo in spored sta na strani 26), naj Vas na začetku še enkrat prav **prisrčno povabimo**, da se ga udeležite. Mogoče v letošnjem deževnem maju nismo mogli natrgati dovolj cvetic za našo nebeško Mamo, pa ji na ta dan lahko poklonimo lep šopek molitev, češčenja njenega Sina, petja in seveda prijaznega, prijateljskega druženja v njeni bližini.

Osrednja tema te številke, **Medžugorje kot sodobna apokaliptična napoved**, nas spodbuja, da se še bolj zavemo, kje smo in kam smo namenjeni, kaj je naš najpomembnejši cilj, pa tudi tega, da imamo na tej poti izjemno Pomočnico. O njenih sporočilih nam v nadaljevanju pripovedujeta dve vidkinji. Mati Marija pa se je na romanjih med prvomajskimi prazniki močno dotaknila tudi marsikaterega izmed nas, o čemer ste lepo pisali za rubriko Poromali smo.

Naj bo to in vse ostalo branje bogat dodatek k siceršnji duhovni hrani, še zlasti v tem mesecu, ko posebej častimo presveto Jezusovo Srce.

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. aprila 2019*

*»Dragi otroci,
ne imejte trdih, zaprtih
in s strahom napolnjenih src.*

*Dovolite moji materinski ljubezni, da jih obsije in
napolni z ljubeznijo in upanjem, da vam kot mati
ublažim bolečine, ker jaz jih poznam, jaz sem jih
izkusila. Bolečina dviguje in je največja molitev.*

*Moj Sin na poseben način ljubi tiste, ki trpijo
bolečine. Mene je poslal, da vam jih ublažim in
prinesem upanje. Zaupajte Mu. Vem, da vam je težko,
ker okoli sebe vidite vedno več teme. Otroci moji,
potrebno jo je razbiti z molitvijo in ljubeznijo.*

*Tisti, ki moli in ljubi, se ne boji, on ima upanje in
usmiljeno ljubezen, on vidi luč, vidi mojega Sina.
Kot svoje apostole vas kličem, da poskušate biti
vzor usmiljene ljubezni in upanja. Vedno znova
molite za čim več ljubezni, ker usmiljena
ljubezen prinaša luč, ki razbija vsako temo,
prinaša mojega Sina. Ne bojte se, niste
sami, jaz sem z vami.*

*Prosim vas, da molite za svoje pastirje, da
bi imeli v vsakem trenutku ljubezen, da z
ljubeznijo delajo za mojega Sina, po Njem
in v spomin na Njega.*

Hvala vam.«

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. maja 2019*

*»Dragi otroci,
z materinsko ljubeznijo vas kličem, da bi s čistimi in odprtimi
srci, s popolnim zaupanjem odgovorili na veliko ljubezen
mojega Sina. Jaz poznam veličino Njegove ljubezni. Jaz sem
ga nosila v sebi, hostijo v srcu, luč in ljubezen sveta.
Otroci moji, tudi moje obračanje na vas je znamenje ljubezni
in nežnosti nebeškega Očeta, velik nasmeh, napolnjen z
ljubeznijo mojega Sina, klic k večnemu življenju. Kri mojega
Sina je iz ljubezni prelita za vas. Ta dragocena kri je za
vaše odrešenje, za večno življenje.*

*Nebeški Oče je ustvaril človeka za večno srečo. Ni
mogoče, da bi umrli vi, ki poznate ljubezen mojega
Sina, vi, ki mu sledite.*

*Življenje je zmagalo, moj Sin je živ. Zato, otroci
moji, apostoli moje ljubezni, naj vam molitev
kaže pot, način širjenja ljubezni mojega Sina v
najvzvišenejši obliki. Otroci moji, tudi ko
poskušate živeti besede mojega Sina, molite.*

*Ko ljubite ljudi, ki jih srečujete, širite
ljubezen mojega Sina. Ljubezen odpira vrata
raja. Otroci moji, od začetka sem molila za
Cerkev, zato tudi vas, apostole moje ljubezni,
kličem, da bi molili za Cerkev in njene
služabnike, za tiste, ki jih je moj Sin poklical.
Hvala vam.«*

TEMA MESECA

MEDŽUGORJE KOT SODOBNA APOKALIPTIČNA NAPOVED

V zgodovinskem dogajanju moremo vedno očitneje videti znamenja določenega dozorevanja. Svet in človeštvo se povezujeta, odkrivajo se nove možnosti raziskovanja in lajšanja življenja ter pridelovanja hrane.

Bližanje propada in megla o tem

Vendar nad to lupino vsečnega življenja prihaja vse bolj jasna možnost zatona civilizacije, moralnega propada celih narodov in tudi uničenja prostora, v katerem živimo in nam je podarjen. Prejšnje stoletje je povzročilo dve svetovni vojni, milijone človeških žrtev ter strahove pred uničenjem človeštva. Nismo več ljubitelji življenja, ampak užitka, ki ga potrošništvo ustvarja in

tako zelo napihuje. **Ti apokaliptični časi so podobni tistim v 5. in 6. stoletju, ko je umirala antična civilizacija** in ko so v izpraznjeni prostor degenerirane družbe začeli prihajati narodi »od zunaj«.

Hudobni duh se **oprijemlje svojih prevar in prepričuje ljudi, naj se prilagodijo večini**, ker nima smisla hoditi po svoje in vztrajati v drugačnih principih. Kolikor more, išče napake pri tistih, ki ostajajo v boju, in poudarja, da niso boljši od ostalih, kvečjemu še slabši in hinavski. Zlasti pa maže Cerkev in njene voditelje, predstavlja jih kot sovražnike ljudstva, zakoncev in še posebej mladih. Potrošništvo stopa v vse pore družbe, v politiko, kulturo, Cerkev, v družine, odnos do okolja.

Satanu je uspelo pripeljati človeštvo na rob propada in to je uspel narediti na najbolj prikrit način, s prevaro, v kateri je prvi mojster. Razpuščenost, ki jo on ponuja, je privlačnejša od boja za življenje in vrednote. To zavajanje mu dobro uspeva, napihuje zlo v njegovi lažni lepoti, uničuje dostojanstvo ljudi, ruši družine, tepta in blati vse, kar je lepo, iskreno, resnično.

Človek se čuti gospodarja sveta, vendar **ostaja ujet v svoj grenko-sladki užitek**, pomanjkanje življenja in moralni razkroj. Nekateri narodi v Evropi so že povsem degenerirani in duhovno izpraznjeni, zato njihov prostor polnijo ljudje iz tretjega sveta. Nad vsem tem kraljujejo strah, razočaranje in nemoč, o tem je najbolje ne razmišljati.

Vsekakor ne gre zgolj za človeško nemoč in propad civilizacije, ampak **tudi za duhovni boj, ki pa ga užitek lačne množice ne čutijo**. Njihovo obzorje je ozko in izven njega ne želijo gledati ter razmišljati. Pred tem praktičnim ateizmom in uživaškim liberalizmom je bil v ospredju državni ateizem, ki je popuil mnoge trdne vrednote v majavih generacijah.

Marija stopa v boj

V ta prostor, ki se zelo blede odziva na življenje, rast, upanje, prihaja Marija in že skoraj 40 let govori šestim vidcem, župniji ter vsemu svetu. Sploh so Marijina prikazovanja

v zadnjih stoletjih znamenja, da **zgodovina dozoreva in da morajo zato njeni sinovi stopiti v boj** z zlom, lenobo in različnimi zavajanjmi. Marija se je v Medžugorju predstavila s svetopisemsko podobo Žene, ki stopa v boj z ognjeno rdečim Zmajem, ki želi uničiti, kar je človeštvo naredilo zlasti na področju družine, s povezovanjem med narodi, v duhovnosti, kulturi, skupnem delu, sociali. Žena stopa v boj, ko narašča nasprotovanje Zmaja in njegovih pomagačev. V medžugorski izkušnji je **ves čas živa zavest tega boja** in njegovega dozorevanja v času, ki je vse bolj apokaliptičen. Marija je Žena iz Apokalipse, nova Eva, sovražnica kače, ki jo bo uničil njen otrok, Odrešenik.

Medžugorje je središče boja

Marija je spregovorila in se prikazala, **da bi po naročilu Vsemogočnega prekinila uničujoči pohod zla in smrti**, ki kljub vsem poskusom prikrivanja postaja očiten in grd. Zgodovina človeštva je tako velika drama in spopad med tistimi, ki poslušajo Boga in sprejemajo njegovo ljubezen, na eni strani, ter množicami, ki **bolj poslušajo hudiča, staro kačo**, ki se v svojem napuhu dela norca iz vsega, na drugi strani. Medžugorje je središče tega boja, najvišja točka novih moči in obrambe pred reko blata, ki se vali iz Zmajevega žrela.

Brez vere je težko opaziti boj med Zmajem in Ženo ter njenimi otroki. Ti se borijo za ohranitev življenja,

upanja, ljubezni. Boj ni nič novega, saj je bil napovedan že v protoevangeliju na začetku zgodovine: »Sovraštvo bom naredil med teboj in ženo ter med tvojim zarodom in njenim zarodom. On bo prežal na tvojo glavo, ti pa boš prežala na njegovo peto« (1 Mz 3,15). **Čas Cerkve je od vsega začetka povezan z bojem**, dokler se ne bo zaslišal glas Vsemogočnega: »Dovolj je!« Do tedaj pa je treba ostati v boju skupaj z Ženo. Prerokba Geneze razsvetljuje z lučjo upanja in z gotovostjo zmage dolgo zgodovinsko pot človeštva.

Satanu bi lahko še več uspelo, če se ne bi Marija prikazala in povedala, da še vedno veljajo Gospodove besede, da pekel ne bo uničil njegove

Cerkve: »Dragi otroci, Cerkev je bila preganjana in izdana vse od svojih začetkov, vendar je rasla dan za dnem. Je neuničljiva.« (2. 12. 2015)

Oče Livio poudarja, da prikazanja niso oblika neke pobožne sentimentalnosti, tudi ne povedo nič novega glede na razodetje, so pa temelj in središče eshatološkega boja s kačo, ki se je začel v raju in vedno bolj postaja velika vojna, v kateri je v igri usoda samega sveta.

Pomen marijanske duhovnosti

Pokazali smo že, da je marijanska duhovnost značilna za ta apokaliptični čas. Kot je Marija sprejela Jezusa, da se je kot človek rodil na naš svet, in ga podpirala pri njegovem odrešenjskem delu, tudi v tem času kot Mati Cerkve sodeluje pri njegovem boju s hudičem. Satan ni mogel še bolj uničiti Cerkve in človeštva zaradi molitev in češčenj, ki jih ljudje opravljajo **po župnijah, samostanih in zlasti v Marijinih romarskih svetiščih**. Ta so kot oaze miru, kot zavetja, v katerih se Marijini otroci pripravljajo za prihodnji boj in zvestobo (Raz 12,6). V njih Marija brani, varuje in vodi svoje ljudstvo pred pobesnelostjo Zmaja. **Morda še nikoli v zgodovini marijanska duhovnost ni bila tako očitno prisotna v boju s hudobnim duhom**. Bolj ko se zapleta zgodovina, očitneje Marija spodbuja, naj se naslonimo na Jezusa v

zvestobi, pokori, molitvi in boju. Njej se moramo zahvaliti, da krepí našo vero in dela odnose domače. Zaradi nevere ene žene sta prišla na svet greh in smrt, po veri druge Žene je bilo človeštvo osvobojeno in vrnjeno v življenje. Marija je sodelovala pri rojstvu novega človeštva, ki se je pripravljeno boriti proti Zmaju in ostati zvesto Bogu.

Marija je tudi veliko znamenje upanja v današnjem svetu. Ljudje so črnogledi, če razmišljajo, strah jih je in ne vidijo naprej, Marija pa s svojimi prikazovanji **vabi k spreobrnjenju in zaupanju v Boga**.

Različne podobe Zmaja in odločnost Marije

Da so sodobna **Marijina prikazovanja povezana z Ženo iz Apokalipse**, je poudaril papež Janez Pavel II. ob velikem jubileju, ko je fatimska pastirčka Franciška in Hiacinto razglasil za blažena. Pri bogoslužju so brali odlomek iz Apokalipse, ki govori o napadih velikega rdečega Zmaja na Ženo, ki je tik pred porodom (Raz 12). V Zmaju je videl zlasti **antikristični duh nekdanjega komunizma** v Sovjetski zvezi in drugih državah. Padec tega komunizma je bil napovedan v Fatimi in se je tudi zgodil. Marija je zmagala, kar je

napovedala že v Fatimi.

Obdobje med Fatimo in Medžugorjem je papež Janez Pavel II. videl kot čas velike vojne, v kateri se Zmaj bojuje proti Ženi. Toda padec komunizma ni ustavil tega boja.

Prišla sta potrošništvo in liberalizem, ki se vsemu, kar je povezano z Bogom in življenjem, **posmehujeta**. Janez Pavel II. je rekel, da je to **greh proti Svetemu Duhu**, ker vodi v uničenje civilizacije in sveta.

Očitna je **povezava podobe iz Apokalipse in Gospe iz medžugorskih prikazovanj**.

Marijina glava je obdana s krono iz 12 zvezd, noge ima na oblaku, ki je apokaliptično znamenje in se nanaša na drugi Kristusov prihod (Mt 25,30).

Marija je navadno oblečena v sivorjavo obleko, kar je znak za klic h kesanju in pokori. Kljub temu nosi kraljevska znamenja, ker je postavljena za Kraljico miru in zmagovalko v velikem boju z zlom. To pomeni, da sta Žena iz Apokalipse in Kraljica miru ena in ista oseba.

To more biti tudi podoba Cerkve v času odločilnega napada na življenje, vero in svet. **Cerkev se mora bojevati in biti živa**. K temu jo spodbuja Gospod po svoji Materi. Kjer bodo častili Jezusa, Marijinega Sina, bosta prišla zmaga in življenje. V kritičnih trenutkih, ko mnogi obupujejo, Marija s svojo gotovostjo spodbuja: »**Kličem vas, da bi častili**

mojega Sina, da bi vaša duša rasla in dosegla pravo duhovnost. Apostoli moji, tedaj mi boste mogli pomagati. Pomagati meni pomeni moliti za tiste, ki niso spoznali ljubezni mojega Sina. Ko molite zanje, mojemu Sinu pokažete, da ga ljubite in mu sledite. Moj Sin mi je obljubil, da zlo ne bo nikoli zmagalo, ker ste tu vi, pravične duše; vi, ki si prizadevate moliti s srcem; vi, ki svoje bolečine in trpljenje prinašate mojemu Sinu; vi, ki razumete, da je življenje samo en migljaj; vi, ki **hrepenite po nebeškem kraljestvu**. Vas vse to dela moje apostole in vodi k zmagi mojega srca. Zato, otroci moji, očistite svoja srca in častite mojega Sina.« (2. 11. 2014)

Marija Rešiteljica

Vsemogočni je zaupal Mariji, da vodi ljudstvo v enem najbolj kritičnih dogajanj zgodovine. **Podobno kot je**

Mojzes peljal ljudstvo iz Egipta, Kraljica miru budi zaslužjeno ljudstvo, da bi odprlo oči in se odpravilo na pot. Tudi na tej poti je prisotna skušnjava zlatega teleta in marsikomu se še cedijo slin po loncih, polnih mesa in čebule, v suženjstvu. Ljudje ne nehajo žaliti Boga in se ne odpovedujejo sovraštvu ter nasilju. Nad nami še vedno visi nevarnost jedrskega in še hujšega uničevalnega orožja. Poleg te nevarnosti in segrevanja ozračja se povečuje džihadistični terorizem, ki se hrani z religioznim fanatizmom. **Raste protikrščansko sovraštvo, da se požigajo cerkve, da mlade generacije zapuščajo cerkveno prakso** in ne potrebujejo Jezusovega odrešenja ... **Preganjanje postaja stalnica** v deželah, kjer kristjani živijo skupaj z muslimani in drugimi vzhodnimi religijami. Ni čudno, da so se prikazanja v Fatimi začela z

videnjem pekla in končala z videnjem procesije na goro križa.

Toda z Marijino pomočjo se **že skoraj 40 let** nadaljuje pot **od oaze do oaze** in potrjuje **poslušnost zapovedim**. Marija tudi v tem času opozarja, da smo ljudje sposobni slediti Gospodu in preprečiti tretjo svetovno vojno.

»Tedad pa je kača bruhnila iz žrela za ženo kakor reko vode, da bi jo odnesla« (Raz 12,15). V tej perspektivi bi mogla Zahod in zlasti zahodna Evropa postati kraj uničenja in smrti. Vse to kaže **na povečanje boja**. Angeli nosijo sedem zlatih čaš, ki so napolnjene z Božjim srdom« (Raz 15,6–7).

Prikazanja Marije zbirajo vrste njenih učencev. Ti se **borijo z orožjem vere in ljubezni ter pomagajo Cerkvi**, da pride na vrh Kalvarije in se,

preizkušena v trpljenju ter utrjena zaradi nasprotovanj, obnovi za pričevanje pred narodi. To je ura, v kateri nas Marija kliče, da bi šli z njo h Gospodu, ki je Odrešenik, in se spreobrnili, predvsem pa da ne bi postali zagrenjeni zaradi trenutnega stanja v svetu.

Medžugorska sporočila vabijo k upanju in prihodnosti, čeprav mnogi še niso zreli in opredeljeni. Marija ne plaši z apokaliptičnimi strahovi, ampak vabi k odgovornosti in spreobrnjenju. Ona je pri tem mnogo bolj jasna in potrpežljiva, kot je bil nekdanj Mojzes. **To je njeno zadnje klicanje in vodenje**, ker čas dozoreva. Povabljeni smo, da gremo za njo h Kristusu, ki je Odrešenik.

Primož Krečič

INTERVJU - 1. del

BOG SE ČEDALJE BOLJ RAZODEVA

Tokrat objavljamo intervju s Petro, ki vsaj enkrat na mesec vodi romarje v Medžugorje. Povedala nam je, kaj to pomeni zanje, predstavila pa je tudi skupnost Totus tuus, katere del je.

Petra, ravnokar si se vrnila iz Medžugorja, kamor si spremljala skupino romarjev. Povej nam za začetek kaj o tem, prosim.

Res je. Za prvomajske praznike sem imela dve romanji, enega za drugim. Prvo je bilo na povabilo pevcev iz župnije Poljane nad Škofjo Loko, to je bilo romanje za družine. Na drugo romanje pa so šli vsi ostali, ki so med prazniki želeli romati k naši Mami. V Medžugorje grem običajno enkrat mesečno, včasih pa tudi dvakrat, ker me za vodstvo prosijo mladi, župnije ali različne skupine.

Kako pa se je začelo to, da si ena od teh, ki vodiš romanja v

Medžugorje?

Vsako leto se za svoj rojstni in za svoj krstni dan obdarim v zahvalo za dar življenja. To sta dva praznika, ki ju osebno praznujem tako, da opravi spoved, grem k sveti maši, molim ... Včasih si kupim kakšno knjigo, si podarim kaj malega ... Ko se je bližala zadnja okrogla obletnica rojstnega dne, sem si rekla: 'Letos pa želim podariti nekaj Mariji – v zahvalo za vse prejete milosti ...' Dolgo časa sem molila, da bi spoznala, katerega darila bi bila Marija vesela, in ves čas sem nekako »slišala«: organiziraj romanje v Medžugorje. Čeprav sem prej občasno pomagala pokojni Maji Zalar, se je zame začel notranji boj. Skrbelo me je, ali bom to zmogla in znala. Misel je postajala čedalje močnejša, tako da sem rekla: 'Prav,

Maj-junij 2019

13

Marija, če ti to želiš, naj bo! Ti vse vodi, jaz bom tvoja podaljšana roka. Naj bo vse, kot ti želiš.'

Sem poročena in imam družino, mož me podpira v tem poslanstvu in moli za romanja in romarje, ko zaradi službe ne more z nami.

Kako se pripravljáš na romanje in kako med potjo poskrbiš za romarje – mislim seveda na duhovno pripravo na vse, kar jih predvidoma čaka?

Včasih sem delala dve devetdnevnici za romanja, eno za duhovnika in za vse romarje, za njihovo odprtost in drugo v zahvalo za vse prejete milosti. Potem pa sem spoznala, da je prav, da nenehno molim za vse romarje, ki so trenutno v Medžugorju, za vse, ki so tam že bili ali pa še bodo, enako za vse duhovnike, za odprtost src, da bi vsi skupaj, romarji in duhovniki, odgovorili na Marijin klic. Zelo mi je pomembno, da naredim še kakšne

majhne žrtvice; če namreč več molim, se postim in delam žrtvice, menim, da sem s svoje strani naredila vse, kar je v moji moči, ostalo pa prepuščam Bogu, da On vodi, kot se Njemu zdi prav. Zelo veliko molim tudi k predragoceni Jezusovi krvi za zaščito romanja (litanije ali pa kratke vzklike), da je skupina zaščitená pred skušnjavami in da sta med nami mir in veselje.

Med prvomajskimi prazniki je bilo precej slabega vremena. Takrat s skupino ne kaže izzivati neugodnih razmer za pot na Križevac. Kako za romarje poskrbiš v takem primeru?

Takrat zelo pogosto prosim Svetega Duha, naj me vodi. On me vedno znova preseneti in na koncu so romarji zaradi nenačrtovanih sprememb še bolj veseli in se jih romanje zelo dotakne. Kar zadeva program, je kar nekaj možnosti, potem pa je veliko odvisno od

skupine in od navdiha Svetega Duha, zato tudi nobeno romanje ni enako. Enkrat se nam je zgodilo, da je štiri dni lilo kot iz škafe. Kaj ponuditi družinam, mladim, če je dež? Prepustila sem se delovanju Svetega Duha in prosila za znamenja, kaj naj storimo. Na koncu je bilo vse nad pričakovanji, jaz pa sem se ob tem učila še bolj izročati se Božji previdnosti in vodstvu. Če pa gremo kljub »čudnemu« vremenu na Križevac ali na Hrib prikazovanj, se kot skupina priporočimo angelom varuhom, da nas varujejo, da se nihče ne poškoduje. Hvaležna sem, da angeli to nalogo jemljejo zelo resno :).

Kolikor vem, s seboj vedno povabiš vsaj enega duhovnika. Zakaj? Vemo tudi, da vsi, ki vodijo romarje v Medžugorje, nimajo te možnosti ...

Odkar organiziram romanja, sem bila samo enkrat brez duhovnika. Zdi se mi, da je to velik dar, ki mi ga je dala Marija. Če smo brez duhovnika, se meni zdi, kot da smo ovce brez pastirja. Zakaj? Mogoče zato, ker se zavedam svoje šibkosti in omejenosti ... sama lahko veliko naredim, pripovedujem o Medžugorju, molim, ...pa ni enako. Manjka avtoriteta, manjka pastir. Če je duhovnik na avtobusu, je ozračje drugačno, vsak duhovnik da nekaj svojega, posvečenega ... Tudi če bi vso pot spal zaradi utrujenosti, je z nami ...

Duhovniku v celoti prepustim duhovni program, edina želja, ki jo izrazim, je, da romarje pripravi na spoved ...

Čedalje bolj opažam, da Medžugorje vpliva tudi na duhovnike, domov prihajajo drugačni, Marija se jih dotika v svoji ljubezni in potem, se mi zdi, lažje prenašajo napore, ki jih imajo v svojih župnijah in pastoralih. Vedno znova so veseli mojega povabila in se radi odzovejo, če jim le dragoceni čas to dopušča.

Med »tvojimi« romarji so tudi mladi. Kako njim približaš molitev, spoved, tišino oz. kaj je drugače, ko v tvoji skupini prevladujejo mladi romarji?

Kot sem že omenila, na avtobusu in romanju duhovnik skrbi za duhovni del. Je pa zanimivo to, da mladi pridejo sami do mene, želijo pogovor o molitvi, o stiku z Bogom, postu ... Spoznala sem, da mi je Bog dal posebno ljubezen do mladih. Rada sem v njihovi družbi, ker prinašajo veselje, iskrenost, svoje negotovosti, hkrati pa tudi odprtost. Nekoč sem se o mladih pogovarjala z Leonom, ustanoviteljem naše skupnosti, in rekel mi je nekaj, česar ne bom nikoli pozabila: 'Mladi so zelo odprti, nimajo zavor. Sprejeli bodo Boga v svoje srce, če jim ga »ponudiš na pravi način.«' Kaj to pomeni, sem spoznala v pogovoru z mladim dekletom. Dala mi je vedeti, da so mladi ob svoji odprtosti tudi zelo

kritični in te hitro »poskenirajo«, ali živiš to, kar govoriš. Pri meni je zaznala pristnost in, kot poseben dar, veselje. Mislim, da mladi začutijo človekovo verodostojnost, pa seveda tudi to, da jih imaš rad. Zelo tudi cenijo, če si vzameš čas zanje.

Pa še zanimiv primer z romanja: z duhovnikom sva se zmenila, da bomo najprej molili rožni venec, potem bo imel ostale stvari, ki jih je pripravil. Sveti Duh je hotel drugače. Mladi so že navsezgodaj vzeli kitaro v roke in štiri ure brez pavze s petjem slavili Boga. Vse so nas »okužili« s tem ...

Na romanjih srečam mlade, ki pristno in zavzeto živijo svojo vero, ki si želijo več duhovnosti ... Lepo je tudi, ko so na avtobusu birmanci. Odprti so za Jezusa, hkrati pa tudi za to življenje. Ob njih najbolj čutim, kako jim svet ponuja pasti in kako je tudi od naših molitev odvisno, ali bodo

ostali na pravi poti. Zato prosim bralce revije Mir, da molijo za naše mlade, ker Bog po njih lahko naredi velike stvari.

Imaš občutek, da se ti na romanjih kaj ponavlja, ali je vsako dogodek zase? Romaš vendarle po isti poti na isti cilj ...

Da, vendar vsakokrat z drugačno skupino romarjev, zato je vsako romanje drugačno. Se pa meni stalno ponavlja vprašanje: 'Zakaj jaz?' Toliko je drugih vodičev, ki lepše in bolje vodijo romanja in ljudem lahko več dajo! A ko opazujem ljudi, se čedalje bolj zavedam, da samo utiram pot Gospodu, ki bo ostalo storil sam, kakor in kadar bo želel.

Ker mi je resnično vsaka duša pomembna, romanje izpeljemo, če nas je 8, 20, 30 ali 60. Želim, da ljudje začutijo mir, da so ljubljeni, da Bogu in Mariji ni vseeno zanje. Bogu

se vedno znova zahvaljujem, ker mi zaupa bolj, kot si jaz zaupam.

Ne bom te vprašala, kolikokrat si že romala v Medžugorje, ampak kakšne spremembe opazaš med romarji izpred 10 let in danes?

Zavedno ali nezavedno hrepenenje po Bogu je enako takrat in danes. Tisti, ki se vedno znova vračajo v Medžugorje, ki so odgovorili na Marijin klic, so »odrinili na globoko«. Zelo me veseli, ko opazam, kakšne svetnike v skritosti Marija gradi in pošilja na mojo pot. Prihajajo pa tudi ljudje, ki iščejo sebe, Boga ... Ko človek začuti njihovo bolečino in trpljenje, lahko samo moli zanje in jih izroča ...

Komu bi priporočila, da gre na to pot?

Vsakemu, ki želi najti Boga, Božjo ljubezen, sebe, mir, ljubezen, veselje, odgovore na svoja vprašanja. Tudi

mene spremlja trpljenje, a sem vse križe sprejela. Danes mi je križ radost ... Tudi Marija je v enem sporočilu rekla, da nam križ postane veselje, ko sprejmemo trpljenje.

Ali kdaj tudi ti obišeš Medžugorje kot romarka?

Seveda! Z veseljem grem z našim Društvom Mir, ker mislim, da nas to še bolj poveže in zedini med seboj.

Nadvse rada pa grem s skupnostjo Totus Tuus, ki mi res veliko da. Kadar se razdajam za druge, nimam toliko časa za molitev in zase, kadar pa grem s to skupnostjo, črпам zase in prosim, da bi po Mariji bila še bolj Jezusova.

Včasih, ko potrebujem več miru, tišine, romam tudi sama, da grem lahko v puščavo srca in molim ...

(Nadaljevanje na str. 38)

SVETU BOSTA DANI DVE OPOZORILI ...

Pred vidnim znamenjem, ki bo v Medžugorju dano za vse človeštvo, bosta svetu dani **dve opozorili**. Opozorili bosta poslani v obliki dveh dogodkov, ki se bosta zgodila na zemlji. Mirjana jima bo priča. Tri dni pred prvim dogodkom bo ona o tem obvestila duhovnika, ki ga je sama izbrala. Ta duhovnik je pater Petar Ljubičić, on bo tisti, ki bo ljudi opozoril tri dni pred prvim dogodkom.

Pričevanje Mirjane bo potrditev resničnosti prikazovanj in spodbuda k spreobrnjenju sveta. Opozoriloma, ki ju bo dobilo človeštvo, bo sledilo vidno znamenje na kraju prikazovanj. Znamenje bo dano kot dokaz o prikazovanjih in bo nagovarjalo ljudi k veri.

Deveta in deseta skrivnost sta skrb

vzbujajoči in sta kazen za grehe sveta. Kazen je neizogibna, ker je nemogoče pričakovati spreobrnjenje vseh ljudi. Kazen lahko omilimo z molitvijo in s kesanjem, se ji pa ne moremo izogniti. Zlo, ki je grozilo svetu in ga je napovedovala sedma skrivnost, je bilo zaradi mnogih molitev in posta izbrisano: »Pozabili ste, da lahko z molitvijo in s postom oddaljite vojno in 'izključite' naravne zakone.«

Prvemu opozorilu bodo v kratkem času sledila še druga. Tako bo človeštvo imelo čas za spreobrnjenje.

To obdobje je čas milosti in spreobrnjenja, zato Marija kliče k nujnemu spreobrnjenju in spravi. Klic k molitvi in h kesanju je namenjen temu, da bi se oddaljilo zlo in vojne,

še pomembnejše pa je reševanje duš. Po tem, kar pravi Mirjana, smo blizu dogodkom, ki jih je napovedala Devica Marija: V luči tega Mirjana sporoča človeštvu: »Čim prej se spreobrnite, odprite svoja srca Bogu.« Poleg tega temeljnega sporočila Mirjana pove, da je leta 1982 imela videnje, ki osvetljuje preteklost Cerkve. V tem videnju se ji je satan prikazal v podobi Device Marije. Rekel je Mirjani, naj se odpove Mariji in mu sledi, saj jo bo osrečil v ljubezni in v življenju. Če pa bo ostala zvesta Devici Mariji, bo morala trpeti, ji je rekel. Mirjana ga je zavrnila. Takoj za tem se ji je prikazala Marija in satan je izginil. Marija ji je dogodek razložila takole: »Opravičujem se za to, toda vedeti moraš, da satan obstaja; nekega dne se je pojavil pred Božjim prestolom in prosil za dovoljenje, da Cerkev za neko obdobje preizkuša. Bog mu je dovolil obdobje enega stoletja. To stoletje je pod hudičevo močjo, ko

pa se bodo uresničile skrivnosti, ki so vam bile zaupane, bo njegova moč uničena. Že sedaj njegova moč pojenjuje, zato je postal agresiven: razbija zakonske zveze, sproža nesoglasja med duhovniki, ustvarja obsedenosti, mori. Zaščititi se morate z molitvijo in s postom, predvsem s skupno molitvijo. S seboj nosite blagoslovljene predmete. Postavite jih v svoje domove, ponovno začnite uporabljati blagoslovljeno vodo.«

V četrtek, 15. avgusta 1985, na praznik Marijinega vnebovzetja, je Mirjana prejela sporočilo za župnijo. Takole se je glasilo: »Dragi otroci, danes vas blagoslavljam; ponavljam vam: rada vas imam. Vabim vas, da živite moja sporočila. Danes vas blagoslavljam s slovesnim blagoslovom, ki mi ga je podelil Vsemogočni.«

Mirjani pa je rekla: **»Moj angel, moli za nevernike. Ljudje si bodo pulili lasje, brat bo preklinjal brata in svoje preteklo življenje brez Boga.**

Maj-junij 2019

19

Kesali se bodo, vendar bo prepozno. Sedaj je pravi trenutek za spreobrnjenje, ko so minila štiri leta, odkar vas nagovarjam. Molite zanje. Povabite vse k molitvi rožnega venca.«

Petka, 25. oktobra 1985, pa se Mirjana spominja tako: »Ko se je pojavila, me je Marija pozdravila z besedami: Hvaljen Jezus. Potem je spregovorila o neverniki: **'Oni so moji otroci. Trpim zaradi njih. Ne vedo, kaj jih čaka. Zanje morate še več moliti.'** Z njo smo molili za slabotne, za nesrečne, za zapuščene. Po molitvi nas je blagoslovila.

Potem mi je kot v filmu pokazala uresničitev prve skrivnosti. Zemlja je bila opustošena. **'Uničenje enega dela sveta,'** je pojasnila. Jaz sem zajokala.

'Zakaj tako hitro?' sem jo vprašala.

'Na svetu je preveč greha. Kaj naj storim, če mi ne pomagaš? Ne pozabite, da vas ljubim.'

'Kako ima lahko Bog tako trdo srce?'

'Bog nima trdega srca. Ozri se okoli sebe in poglej, kaj delajo ljudje, potem ne boš več trdila, da ima Bog trdo srce.' Marija je še dodala:

'Koliko je takih, ki prihajajo v cerkev kot v Božji hram, s spoštovanjem, s trdno vero in ljubeznijo do Boga? Zelo malo. To je čas milosti in spreobrnjenja. Potrebno ga je dobro izkoristiti.'«

Vir:

<https://www.medjugorjetuttiigiorni.com/2015/02/ci-saranno-tre-avvertimenti-al-mondo.html>

mondo.html

Prevod: SKP

*Dragi otroci,
moje materinsko srce joče, ko
gleda, kaj delajo moji otroci.
Grehi se množijo, čistost duše je
vse manj pomembna, mojega
Sina se pozablja, vse manj
časti, moje otroke pa preganjajo.
Zato vi, otroci moji, apostoli
moje ljubezni, z dušo in s srcem
kličite ime mojega Sina.
On bo za vas imel besede luči.*

Kraljica mira, 2. decembra 2016

BIL JE 7. MAJ 1985 ...

»Draga moja hči!

Danes je najino zadnje srečanje! Ne bodi žalostna ...«

6. maja 1985 zvečer so videnje imeli Ivan, Jakov in Ivanka. Prikazanje Ivanki je trajalo 8 minut, 6 minut dlje kot ostalim. Med njim je Marija Ivanki zaupala deseto skrivnost in ji govorila tudi o prihodnosti sveta. Naročila ji je še, naj jo naslednji dan čaka sama, brez drugih vidcev.

7. maja je Ivanka imela videnje doma. P. Slavku Barbariću je po videnju izročila papir, na katerem je pisalo:

»Kot vse dni, je Devica prišla in me pozdravila s 'Hvaljen Jezus!' in jaz sem ji odgovorila: 'Naj bosta vedno hvaljena Jezus in Marija!' Še nikoli ni bila Devica Marija tako lepa kot tisti večer. Bila je tako nežna in ljubka! Nosila je najlepšo obleko, kar sem jih

kdajkoli videla v svojem življenju. Vsa se je svetila v zlati in srebru. Njena krona in tančica enako! Z njo sta bila dva angela, ki sta bila oblečena enako kot Marija. Njihove lepote naše besede sploh ne morejo opisati. To človek lahko samo doživi. Devica me je vprašala, kaj si želim. Prosila sem jo, da bi videla svojo zemeljsko mamo. Devica se je nasmehnila in prikimala. Nenadoma se je tam pojavila moja mama, ki se je smehljala. Marija mi je rekla, naj vstanem in ubogala sem jo. Mama me je objela in poljubila ter mi rekla: 'Hčerka moja, zelo sem ponosna nate!' Poljubila me je in izginila.

Potem mi je Devica Marija rekla: 'Draga moja hči, danes je najino zadnje srečanje. Ne bodi žalostna, ker te bom obiskala ob vsaki obletnici, razen ob letošnji. Moja hči, ne misli, da si naredila karkoli narobe in da te

Maj-junij 2019

21

zaradi tega ne bom več obiskala. Nič ni bilo narobe! Z vsem srcem si sprejela in izpolnila vse načrte, kar sva jih imela s Sinom. Bodi srečna, ker sem jaz tvoja mati, ki te ljubi iz vsega svojega srca. Ivanka, hvala, da si se odzvala klicu mojega Sina in da si bila tako vztrajna, kot je On pričakoval. Hčerka, povej svojim prijateljem, da bova midva s Sinom vedno z njimi, ko naju bodo iskali in klicali. Kar sem ti v teh letih povedala v zvezi s skrivnostmi, ne povej nikomur, dokler ti jaz ne rečem. Ivanka, milosti, kakršne ste prejeli ti in tvoji bratje, na zemlji ni prejel še nihče do sedaj!

Po teh besedah sem vprašala Marijo, če jo lahko poljubim. Prikimala je in poljubila sem jo. Prosila sem jo, naj me blagoslovi. Blagoslovila me je, se

mi nasmehnila in rekla: 'Pojdi v Božjem miru!'

Počasi se je oddaljila, prav tako sta odšla tudi angela. Bila je zelo vesela. Z menoj je bila eno uro.

Ivanka Ivanković – Elez

Ivanka se je rodila 21. junija 1966 v Bijakovičih, poročila se je leta 1986, ima tri hčerke in živi v Medžugorju.

Bila je prva od vidcev, ki je videla Marijo v Medžugorju. Takrat je imela 15 let. Bila je lepo, vitko in prikupno dekle. Nekega dne, ko sta bili skupaj z Mirjano ob vznožju Podbrda, je na hribu zagledala Gospo, ki jo je vabila k sebi, in prestrašena vzkliknila: »Poglej, Mirjana, tam gor je Gospa!«

Od tistega trenutka se je zanjo začela nenavadna pot.

Ivanka pove, da se je pred prikazanjem trikrat zablistalo, potem se je pojavila Marija in skupaj sta molili in se pogovarjali. Na koncu ji je Marija dala svoj materinski blagoslov.

Ivanka je zelo težko in z neizmerno bolečino sprejela, da Marije ne bo več videla vsak dan. Izjema bo vsako leto 25. junij. Pravi, da ji je Bog dal velik dar, hkrati pa tudi veliko odgovornost pred Njim in pred ljudmi. Tudi ona je, kot ostali vidci, že videla znamenje, o katerem govori tretja skrivnost in ki je prelepo, vendar poudarja, da **za**

spreobrnjenje ne smemo čakati tistega časa, ampak se je treba spreobračati vsak dan, odpreti srce in živeti Marijina sporočila.

Brez molitve in posta ne moremo spoznati Boga. Cilj našega življenja so nebesa in večno življenje pri Bogu. Molitev bi morala biti kot zrak, ki ga potrebujemo, da lahko preživimo.

Ivanki je dva meseca pred začetkom prikazovanj umrla mama. Nekega dne je Marijo vprašala po njej in Marija ji je rekla, da je njena mama že pri njej. Kraljica miru ji je tudi pripovedovala o svojem življenju, govorila pa ji je tudi o prihodnosti Cerkve in sveta. Ivanka je vse zapisala, a zapise bo izročila ustrezni osebi šele takrat, ko ji bo sveta Devica to dovolila.

Ivanko je zaslišala 20-članska komisija iz Vatikana, ki jo je potrdil

papež Benedikt XVI., vodil pa jo je kardinal Ruini. Komisija je hotela raziskati resničnost Ivankinih izjav.

Mati Marija ji je zaupala nalogo, da moli za družine. Večkrat ji je tudi ponovila, da je treba krščanstvo živeti v družini, tam tudi obnoviti molitev in spoštovati zakrament svetega zakona. Kot drugim vidcem je tudi Ivanki rekla, da so temeljne stvari: branje Svetega pisma, zakrament svete spovedi, sveta evharistija, post, spreobrnjenje in mir.

Ivanka prenaša in pričuje Marijina sporočila. Vsakega posebej vabi, da bi bil apostol miru in da bi s svojim krščanskim življenjem pričeval Božjo besedo.

Vir: <https://www.medjugorjetuttiigorni.com/2019/05/era-il-7-maggio-1985-cara-figlia-mia.html>

Prevod in priredba: Mirjam

Maj-junij 2019

23

BINKOŠTI

Gospod Jezus,
čas tvojih velikonočnih prikazovanj se je dopolnil.
Ti si se dvignil k Očetu v nebeško slavo,
apostoli so se s tvojo Materjo pripravljali,
da bodo prejeli moč Svetega Duha.
Po tvojem daru so odvrgli strahove
in sprejeli življenje, ki je nad hudobijo in smrtjo.

Ob devetih je potegnil šum z neba,
kot bi se bližal silovit vihar,
prikazali so se jeziki in se razdelili na te, ki so molili.
Moč Duha jih je spremenila
in vžgala z nemirom ljubezni,
da so šli na ulice Jeruzalema in govorili o tvojem vstajenju
in čudežih, o krivični obsodbi vodilnih, ki so te umorili.
Vesela novica se je razširila do mej sveta.

Gospod, glej, vse stvarstvo trpi v porodnih bolečinah,
tisoči in tisoči se združujejo v prošnjo po spremembi:
odpuščanju, usmiljenju, ponovnem začetku.

Tudi v meni se oglaša srce s prošnjo,
da me rešiš nevidnih vezi,
da bi odvrigel strahove in nehal bežati.

Daj mi milost,
da bom šel po poti spreobrnjenega ribiča Petra,
ki je, ko je premagal strah, stopil pred množico
in oznanil tvoje vstajenje.

Gospod Jezus,
mnogi ljudje so osamljeni, nemočni, ubogi.
Nekateri so zapustili Cerkev in se predali svetu.

V ta težki čas pošiljaš svojo Mater,
da bi izprosila nove binkosti za življenje Cerkve.

Po njeni priprošnji pošlji ljudem svojega Duha,
da bo prevetрил, kar je mrtvo, in zakuril ogenj navdušenja
za grenke trenutke samote in nerazumevanja.

Tako bom mogel z Marijo zapeti nov spev,
ker sem našel tebe, sebe in prenovljeno skupnost.

Primož Krečič

Maj-junij 2019

25

6. MARIJIN DAN

SOBOTA, 8. JUNIJA 2019

CERKEV MARIJINEGA OZNANJENJA

V VELESOVEM

OKVIRNI PROGRAM

- 9.00 Molitev rožnega venca
- 10.00 Nagovor gosta
- 11.30 Sveta maša**
- 12.30 7-krat Oče naš, Zdrava Marija,
Slava Očetu, blagoslov predmetov
- 12.45 Molitev za ozdravljenje pred Najsvetejšim
- 13.30 Zaključek

PRILOŽNOST BO ZA SVETO SPOVED.

POROMALI SMO

ZDRUŽENI V ENI LJUBEZNI

V Medžugorju je še zrak, ki ga diham, svet.:) Ko hodim po Medžugorju, čutim, da je to poseben kraj na zemlji. Eden od močnih trenutkov za moje srce je bil, ko je pater Marinko iztegnil roko, pogledal skozi razprte prste in dejal: »Ne glejte bližnjega skozi mržnjo, zavist, obsojanje. Glejte človeka s čistim srcem. Z mislijo, da je tudi on božji ljubljeneec.«

V Medžugorju me vedno prevzame množica ljudi zvečer za cerkvijo, ki v tihoti pred Najsvetejšim hrepeni po Božjem dotiku.

Že večkrat pa se mi je zgodilo kaj posebnega, kakšen mali čudež, ko sem prišla z romanja domov.

Tokrat sem se takoj po povratku, 30. Aprila, vračala iz Kranja domov proti Brniku. Na krožišču je stal stopar, moški, star mogoče kaj preko štirideset let. Po videzu bi lahko bil tudi domačin. Ustavila sem. Želel se je peljati do letališča. Povedal je, da je iz Dubaja in da so se njegovi starši preselili tja iz Sirije pred njegovim rojstvom. Govorila sva o naši lepi

Sloveniji in o zadnji vojni pri nas, ki ni imela ravno hudih posledic. K temu sem dodala, da je Slovenija verna dežela in da nas je dobri Bog obvaroval vsega hudega.

Ker sem omenila Boga, je on začel pripovedovati o tem, ki se mu pravkar dogaja. Bil je še v Kranju in čez dve uri naj bi odletel njegov avion z letališča Brnik za Dubaj. Ugotovil pa je, da zaradi počitnic avtobus vozi le vsaki dve uri. Takole je rekel: Glej, Gospod, čez dve uri imam odhod z avionom, avtobusa ni dve uri (taksija ni omenil), če grem peš, bom prav tako prepozen. Prosim, pomagaj mi. Vse izročam v tvoje roke!«

Uuaau, kako močna vera! In glej, prispel je pravočasno na vrata letališča.

Gospod me po njem uči, s kakšnim zaupanjem se moramo zanašati NANJ. In pazi: kljub vsej naglici sva si ob slovesu hkrati podala roki in istočasno izgovorila: GOD BLESS YOU! :):):)

Bernarda

Maj-junij 2019

27

Z romanja smo se vrnil pred dvema dnevoma, a vtisi so še vedno živi. V sebi čutim mir, srečo, slišim glasbo in molitev. Vsak trenutek je še vedno molitev.

Vsak trenutek romanja je bil posebno doživetje, posebej pa srečanje z Marijo na Podbrdu, kjer bi lahko ostala cel dan. Drugi, poseben trenutek je bil sobotni obred čiščenja Svetega Rešnjega telesa. Čudovite misli, čudovita glasba, predvsem pa čudoviti trenutki tišine! Neskončna množica ljudi ... v popolni tišini, vsak sliši le sebe, svoje misli, svoje molitve, zahvale, prošnje, spoznanja, dvome, vprašanja ... ko pa je molitev glasna, slišiš različne jezike, veš, da je tam ogromno narodnosti, pa vendar čutiš, kako smo vsi združeni v eni Ljubezni in kako nas v molitvi združuje mir. In po koncu čiščenja se vse izlije v glasbo, v slavljenje, veselje. Iz odprtih src se razlije neizmerna radost, doživeta ob srečanju z Bogom.

Neskončno sem hvaležna, da sem smela biti del te romarske družine.

Veronika Jagodic Bašič

Na romanju v Medžugorje se me je globlje dotaknilo spoznanje, da je notranji mir posledica ljubezni. Ljubezni do Boga, sebe, bližnjih. Predvsem do Boga. Mir, ki ga medžugorska Kraljica miru poudarja, je pomemben za našega duha, dušo,

pa tudi telesno zdravje. Napolnjeni z mirom smo sproščeni in dojemljivi tudi za globlje stvari. Kapitalizem, tak ali drugačen, ki se vriva v osebna in družinska življenja, pa non stop narekuje hitenje, lovljenje, hlepenje, vedno več in hitreje ... Meni je to romanje še bolj nakazalo, kako smiselno je samo biti v miru.

Mislim pa, da se uresničuje tudi prošnja za ozdravljenje notranje rane na področju hranjenja ... tako kažejo dnevi po vrnitvi iz Marijinega kraja.

Vem, da Bog in Kraljica miru močno delujeta in zahvaljujem se jima za vse darove, milosti, priložnosti in blagoslove.

Mir vsem!

M. V.

Še vedno sva pod vtisi iz Medžugorja. V meni se še ves čas nekaj lepega dogaja. Pred očmi imam Križevac in Crnicooooo!!! Vedno, ko pridem k Mariji, se mi vse ustavi, ne morem se od nje posloviti, če ne bi bilo Bince v bližini, ki me odpelje proč od ograje, ne vem, kdaj bi se sam umaknil ..., čutim Marijine dotike in kar žarim od tega veselja, da mi je to dano, da sem lahko z vami na tem prelepem romanju. Ljubim to življenje, ki ga živim v veri in miru in zdravju, Marijo pa prosiva, da nam ugodi, da tako še dolgo, dolgo ostane.

Branko in Albinca Bizjak

Bila sem prvič na romanju v Medžugorju. Moram priznati, da sem se imela zelo lepo in se bom še vrnila. Vsem skupaj pa se

zahvaljujem za pristnost in prijaznost. Vi, Tanja, izžarevate eno posebno energijo, pa še mirnost obenem! Mislim, da vam je to podelila Marija oziroma sem prepričana, da je to njen blagoslov. Še enkrat hvala za vse, prepričanasem, da se še vidimo.

romarka Olga

P. S.: Te jutranje molitve nisem poznala. Moram priznati, da jo molim večkrat na dan ... zame dela čudeže ...

JUTRANJA MOLITEV

Gospod,

V tišini nastajajočega dneva

Te prihajam prosit za mir,

modrost in moč.

Danes hočem gledati na svet

z očmi ljubezni;

biti potrpežljiv, razumevajoč,

ponižen, blag in dober.

Videti onkraj videza Tvoje otroke,

kakor jih vidiš Ti,

da bom mogel tako ceniti

dobroto vsakega posameznika.

Zapri moja ušesa za godrnjanje,

varuj moj jezik pred obrekovanjem;

naj bodo v meni le tiste misli,

ki blagoslavlajo.

Hočem imeti tako dober in pravičen namen,

da bodo vsi, ki se mi bodo približali,

začutili Tvojo navzočnost.

Odeni me s svojo dobroto, Gospod,

daj, da bom ves današnji dan

odseval Tebe. Amen.

Maj-junij 2019

29

PAPEŽ FRANČIŠEK DOVOLIL ROMANJA V MEDŽUGORJE

Papež Frančišek je objavil odlok, v katerem piše, da odobrava romanja v Medžugorje, ki jih bodo od sedaj dalje škofije in župnije lahko uradno organizirale. Tako ne bo več potrebno, da bi romanja bila samo »privatna« stvar romarjev.

»Papež Frančišek je odločil, da se lahko organizirajo romanja v Medžugorje. Pri tem je treba paziti, da romanj ne bi razlagali kot priznanje dogajanj, ki jih mora Cerkev še preveriti. Treba je torej poskrbeti, da romanja ne bi ljudi kakorkoli zmedla in v njih zbujala dvomov v smislu verskega nauka. To se nanaša tudi na pastirje vseh redov in stopenj, ki želijo iti v Medžugorje in tam maševati ali somaševati na slovesen način,« je povedal tiskovni predstavnik Svetega Sedeža Alessandro Gisotti.

V Medžugorju so novico objavili pri jutranji maši 12. maja 2019, in sicer v prisotnosti mons. Luigija Pezzuta, apostolskega nuncija za BiH, ter mons. Henryka Hoserja, posebnega vatikanskega odposlanca v Medžugorju.

POROMALI SMO

BELA NEDELJA V ŠURMANCIH

Naše tokratno romanje je trajalo štiri dni. Eden od teh je bila bela nedelja, nedelja Božjega usmiljenja.

Ko romamo v Medžugorje, zadnja leta pogosto obiščemo cerkev usmiljenega Jezusa v Šurmancih blizu Medžugorja. Tokrat sem bil dogovorjen za sveto mašo v tem kraju najprej za ponedeljek. Ko pa sem izvedel, da je napovedanih več slovenskih romarjev za nedeljo, me je to pritegnilo, tako da sem se tudi jaz odločil, da popeljem svoje romarje ta dan tja.

Za tiste, ki tega kraja in cerkve ne poznajo, naj povem, da je obisk tega

svetišča lahko povezan s prejemom več milosti.

V cerkvi, ki so jo v veliki meri pomagali postaviti italijanski romarji, je v prezbiteriju podoba usmiljenega Jezusa. Prav ta slika je pripomogla, da se je neki skoraj neverni italijanski mož popolnoma spreobrn timer. Po neverjetnih in nepredvidljivih trenutkih (= po Božji previdnosti) je s to sliko nekako prišel do svetega očeta Janeza Pavla II., ki jo je nenapovedano blagoslovil, mož pa je po vseh dogodkih, ki so se zvrstili in je bil vanje tako nenačrtovano vključen, doživel ozdravljenje in

spreobrnjenje.

Sedaj prav ta podoba krasi cerkev v Šurmancih. Poleg nje so tam še relikvije sv. papeža Janeza Pavla II. in sestre Favstine Kovalske. Blagoslov z njimi nam je podelil vodja slovenskih bogoslovcev. To, da si lahko v družbi dveh diakonov in osmih študentov, ki stopajo po poti našega Gospoda, so resnično milosti, ki jih ne doživiš vsak dan. Neka nepopisna sreča se je čutila v cerkvi, ko smo s ponosom opazovali te mlade fante, bodoče duhovnike. Bog jih blagoslovi. Somaševala sta še dva duhovnika, med njima tudi naš duhovni vodja, g. Boris Rozman z Jesenic.

Cerkev je bila polna slovenskih

romarjev in kot vedno se je slišalo ubrano petje in lepo sodelovanje vernikov. Takega dogodka ne moreš »zrežirati«, lahko se samo z veliko vere in zaupanja zgodi. Na obrazih se je videlo zadovoljstvo in veselih pogovorov po maši kar ni bilo konca.

Medžugorje je res kraj, ki nam povsem spontano in nevsiljivo ponuja milosti, mir in notranjo toplino. Rad imam presenečenja in tega še dolgo ne bom pozabil. Nenazadnje sem tu spoznal nekaj novih prijateljev, srečal pa sem tudi znance, ki so slučajno zvedeli za to sv. mašo. Z veseljem so bili z nami, mi pa v edinosti z njimi. Bogu hvala.

Jurij Rakuš

Maj-junij 2019

31

ROMANJE S KOLESOM V MEDŽUGORJE

ODPRAVA OČE – HČI

Bliža se čas, ko se radi kam odpravimo tudi s kolesom. Oče Miha je s svojo hčerko Brigito odkolesaril iz Škofje Loke naravnost v Medžugorje. Objavljamo njegov »dnevniški zapis«, ki je lahko spodbuda za veliko dobrega.

1. DAN – ponedeljek, 30. julij 2018, prva etapa: Škofja Loka–Delnice (129,17 km)

Slišiva še: »Pazita drug na drugega!« in na obrazu začutiva kapljice medžugorske blagoslovljene vode. Nato pomahava mami v slovo in na zgodnje ponedeljkovo jutro zavrtiva pedale po ulicah zaspane Škofje Loke. Napočil je težko pričakovan dan, o katerem razmišlja in se nanj pripravlja že dober mesec. V težkih torbah, ki sva jih večer prej natovorila na zadek najinih konjičkov, imava vse potrebne stvari, ki sva jih zreducirala na najnujnejše in nama bodo služile kot vir preživetja v naslednjih petih dneh.

Še malo negotova in zamišljena ter hkrati polna pričakovanja se podava proti Ljubljani.

Odločila sva se za traso tako imenovane »peš romarske poti v Medžugorje«, ki večinoma vodi po Jadranski magistrali. Pot po celini je

sicer krajša in (tako pravijo) nekoliko lažja, a naju misel na razglede po veličastnih jadranskih obalah in otokih privlači bolj kot celinska klima in ozračje, zato se soglasno odločiva za daljšo, a (po najinem mnenju) lepšo in bolj razgibano traso. Brigita je načrtovano pot vnesla v svoj pametni telefon, jaz pa (še vedno) prisegam na papirnato platno – zemljevid.

Vsi možni navigacijski pripomočki danes zjutraj še počivajo v torbah, saj traso prvega dne dobro pozna. Po ulicah Ljubljane se prav hitro odpeljeva proti robu Ljubljanskega barja in prav kmalu zagrizeva v višnjegorske klance. Kolesarska kondicija, ki sva jo v zadnjih mesecih intenzivneje nabirala po škofovskih in selških gričih, je začela kazati najino pripravljenost. Drug drugega morava kar malo upočasnjevati, saj kilometre nabirava kot za šalo. Skrb, da bi že prvi dan porabila preveč energije, naju tako v Kočevju prisili k prvemu oddihu v gostinskem lokalu, kjer z užitkom pospraviva pico. Ker veva, da je pred nama še veliko zahtevnih klancev, malo iz Kočevja poiščeva primerno senco in si privoščiva dveurni počitek. Meni uspe malo zadremati, Brigita pa

medtem poskrbi za vonj turške kave, kuhane na gorilniku, ki ga nosiva se seboj. Doza kofeina nama da nekaj dodatne energije, da se poženeva v klanec proti Kočevski Reki, ki niso preveč zahtevni, vročino pa kroti prijeten hlad kočevskih gozdov. Sprva sva nameravala današnjo turo zaključiti v kampu ob Kolpi, a ker se dobro počutiva in imava časa še na pretek, se oba strinjava, da bova tega dne premagala še 12-kilometrski klanec proti Delnicam.

Močno popoldansko sonce in tudi že kar nekaj prevoženih kilometrov naju prisili k številnim kratkim postankom in tudi voda iz bidonov hitro poide ... A tudi 12-kilometrski klanec je kmalu za nama in ustaviva se pred trgovino v Delnicah. Malo se okrepčava in začneva razmišljati, kako in kje prenočiti. Brigita kar naenkrat odtipka številko na telefonu in že se pogovarja z gospo, ki nama nudi prosto sobo svojega apartmaja. GPS naju po ulicah Delnic pripelje povsem v bližino nekdanje kasarne, kjer sem v letih 1981/82 služil JLA. Jasno, da se takoj porodijo spomini na tiste čase, ko smo fantje služili obvezni vojaški rok v dolžini od enega leta do leta in pol.

Po okusnih makaronih, ki si jih pripraviva v majhni kuhinji prijetnega apartmaja, kar hitro leževa k zaslužnemu počitku, najine misli pa so že v celoti usmerjene na etapo naslednjega dne.

2. DAN – torek, 31. julij 2018 – druga etapa: Delnice – Karlobag (156,50 km)

Ko malo pred šesto zavrtiva pedala, je v Delnicah precej hladno, tako da je treba obleči anorak. A ko zagrizeva v klanec proti Gorskemu kotarju, ga prav hitro slečeva. GPS naju tu vodi po številnih bližnjicah, ki so ponekod kar strme in tudi makadamske. Prav na enem takih odcepih nočem ubogati Brigitte in se namesto po grdi makadamski cesti na moje ugovarjanje raje odpeljeva naprej po lepem asfaltu. Ko se le-ta prav kmalu neha in preide v makadam, ugotoviva storjeno napako. Grda makadamska cesta se vseskozi vzpenja po neskončnih gozdovih Gorskega kotarja več kot tisoč metrov nad morjem. Nikjer ne srečava žive duše, naletiva le na nekaj opozoril, da je tu območje medveda.

Ko voziva dalje, vendarle naletiva na gozdne delavce, ki ne morejo verjeti, od kod sva se vzela. Dajo nama v tistem trenutku najboljšo možno

spodbudo z besedami, da v nadaljevanju ni več klancev in da se bo cesta pričela spuščati in bo polagoma celo prešla v asfalt. To je morala, ki nama je v tem trenutku še kako dobrodošla. Cesta se res začne spuščati in sledi kar nekaj deset kilometrov vratolomne vožnje naravnost proti morju. Tudi velik bel pes neodgovornega lastnika, ki se zlovešče zapodi proti nama, naju ne vrže iz tira.

Iz hladu Gorskega Kotarja se v dobri uri z nadmorske višine tisoč metrov pripeljeva do Novega Vinodolskega, turističnega kraja ob Jadranskem morju, kjer je kar naenkrat povsem drugačno okolje in drugačna klima. Pripraviva si malico, v bližnjem kampu natočiva vodo in začneva dolgo kolesarjenje po Jadranski magistrali, ki naju v začetnih kilometrih kar malo navdaja s strahom, a se kaj kmalu navadiva na mimo hiteča vozila. Do najhujše pripeke se po cesti, brez sleherne ravnine, po 20 kilometrih vožnje, pripeljeva do Senja. Na polni plaži dobiva primerno senco, dodatno pa se ohladi še s skokom v morje.

Preden odrineva naprej, se podpreva še s hrano iz bližnje pekarnice in osveživa s sladoledom. Zavedava se, da naju danes čaka še dolga in naporna vožnja do Karlobaga. Ko zagrizeva v prve klance, sonce neusmiljeno pripeka, tako da zaloga z vodo hitro kopni. Še dobro, da se

pred težkimi klanci nisva prav dobro zavedala, da morava premagati še toliko nadmorske višine (od višine morja do približno 800 m.n.v.). Le vztrajnost in gorenjska trma naju ženeta naprej in po štirih urah napora z veseljem sprejmeva ponudbo ženske, ki ob cesti v Karlobagu ponuja svoj apartma za 40 €. Brez pomisleka zapeljeva za njo, po namestitvi ima Brigita še toliko moči, da nama skuha makarone. Želela sva si krepko odpočiti, a kaj, ko je bilo v apartmaju brez klime ponoči tako vroče, da skoraj nisva zatisnila očesa in sva komaj čakala jutra, da sva lahko odrinila naprej.

3. DAN – sreda, 1. avgust 2018 – tretja etapa: Karlobag - Vodice (146,09 km)

Kljub neprespani noči sva na kolesih že takoj, ko nama nastajajoči se dan ponuja zadostno količino svetlobe za varno vožnjo. Oba se strinjava, da so jutra najlepši del najinega popotovanja – obmorska mesta so še tiha, tu pa tam se mimo pripelje kakšen avtomobil, slišiva mirno morsko valovanje in zvok ribiških ladij, s kotički oces pa pogledujeva proti vzhajajočemu soncu. Mir in tišina zunanjega sveta nama tako omogočata tudi milostne trenutke za tihe pogovore z Bogom – za molitev, osebne zahvale in prošnje.

(Do cilja pa prihodnjič.)

Miha Prevc

RAZMIŠLJANJE

MARIJINA ŠOLA

Knjiga Marijinega življenja

V Medžugorju vsak dan govorimo o Marijini šoli. Kaj pravzaprav pomeni 'Marijina šola'? Marija, ki jo poznamo iz evangelija, ni šolska učiteljica, od katere bi se učili, kar bi ona govorila. Biti v Marijini šoli ne pomeni učiti se z glavo, razumom, inteligenco ali pa na pamet ter ponavljati, da ne bi pozabili. Marija iz evangelija je žena iz majhnega mesta, Nazareta (Lk 1,27), ki je naša učiteljica s svojim življenjem. Biti v Marijini šoli pomeni zreti vanjo in jo posnemati v dejanjih. Ona nas spodbuja s svojo prisotnostjo, v naši notranjosti prebuja najboljše v nas. Spodbuja nas s svojo ljubeznijo.

Marijina moč je v ljubezni

Marija se ni nikoli nikomur vsiljevala. Nikoli ni imela nobenih osebnih 'projektov' ali ambicij. Marija je čisto ponotranjenje in ona ve, da ima vse, kar dela, neizmerno moč in vpliv samo zaradi tega, ker je zedinjena z Bogom. Njena moč je v Bogu in po Bogu, druge ni (Lk 1,46). Ko je Marija spregovorila v Kani (Jn 2,3), ji je Jezus na neki način rekel, naj bo tiho (Jn 2,4). Toda prepoznal je, da je po njej spregovoril Sveti Duh, isti Duh, ki je napolnjeval tudi Njega (Jn 2,11). Tako je storil tisto, k čemur ga je spodbudila. O Mariji se ni pisalo niti govorilo, dokler je živela na zemlji. Ona ni bila

Maj-junij 2019

35

v prvem planu. Živela je skrito življenje, toda povzdignjena je nad vse, ker je živela s čistimi nameni: da bi vse bilo samo v večjo Božjo slavo. Pretresljivo je gledati, kako se človek bori za imetje, moč, slavo. Ko pa jih doseže, se postavi vprašanje, kaj ima od vsega tega, če mu edini cilj ni splošno dobro, služenje in dobro počutje drugega človeka. To pomeni biti »dekla Gospodova« (Lk 1,38).

Šola vere, upanja in ljubezni

Ko se nam zdi, da življenje ni takšno, kot smo pričakovali – glejmo Marijo. Ali je ona sploh lahko pomislila, da

bodo po oznanjenju, po čudoviti mistični izkušnji, v kateri ji je bilo rečeno, da je izbrana za Mater obljubljenega Odrešenika (Lk 1,26–38), sledili poboj nedolžnih otrok (Mt 2,16–18), beg v Egipt (Mt 2,13–15), Judovo izdajstvo, Kalvarija, križanje (Mk 14,15). Biti v Marijini šoli pomeni imeti Marijino vero v Boga.

Ko se nam zdi, da nismo razumljeni – glejmo Marijo. Kdo bi si lahko sploh zamislil, kaj je doživljala, ko je nosila pod srcem otroka, ki ni imel zemeljskega očeta (Mt 1,18–25) ... Biti v Marijini šoli pomeni imeti Marijino zaupanje v Boga.

Ko se nam zdi, da ne moremo narediti vsega, kar bi lahko – glejmo Marijo. Vse življenje je delala preproste stvari. Marijina moč je v njeni ljubezni, v tem, da nima osebnih interesov in da vse dela iz čiste, nesebične ljubezni. Ona je ponižna in zato ne more biti ponižana. Kaj lahko naredi nož proti vodi? Biti v Marijini šoli pomeni imeti Marijino ljubezen do Boga in do človeka.

Ko starši mislijo, da imajo še toliko tega, kar bi lahko dali svojim otrokom, ti pa gredo po svoji poti (Lk 2,49–50), ko tudi mi želimo nekaj dati, a drugi tega ne želijo sprejeti, mislimo na Marijo. V molitvi, ki se dviga k Bogu, lahko vse izročimo Bogu in Bog bo v svoji modrosti za vse poskrbel.

Marija je resnična avtoriteta

Posnemati Marijin zgled ne pomeni iskati velikih stvari, ki jih je ona doživela. Vsak na svojem mestu, v svojem življenju lahko uresničuje tisto, kar je Marija doživela, če le živi notranje, duhovno življenje in mu zunanosti ni edina skrb (Lk 2,51).

Marija ni vzor samo ženam, ampak vsem. Ona je resnična in idealna avtoriteta. Poslušamo jo in posnemamo, ker njena avtoriteta izhaja iz ljubezni. Osebi, ki je avtoriteta zaradi svoje ljubezni, pa se zlahka zaupamo in izročimo. Taka je tudi avtoriteta Boga nad nami. Takšna avtoriteta spodbuja ljubezen in

predanost. Marija je zgled avtoritete, ki ne gradi na moči, ampak osvaja z ljubeznijo, ki človeka privlači in povzdigne ...

Edini življenjski načrt kristjanov bi moralo biti služenje v ljubezni. To je Marijina šola.

»Otročiči, ne pozabite, jaz sem vaša mati« (25. decembra 2005).

Lidija Paris

Glasnik mira 5/2009

Prevedla Petra Černivec

*Če ljubite z osem svojim srcem,
boste veliko prejeli.
Če sovražite, boste veliko izgubili.
Ljubezen dela čudovite stvari.
Koliko več ljubezni imate v sebi,
toliko bolj morate ljubiti
ljudi okoli sebe.
Zato bi morali neptenehoma
prositi Jezusa, naj vam
napolni srca z ljubeznijo.*

*Sporočilo Kraljice miru po Jeleni Vasilij
12. aprila 1987*

INTERVJU - 2. del

O skupnosti Totus tuus sem že nekaj brala. Prosim te, da to predstaviš še našim bralcem. Kam, na koga naj se obrne, kdor bi se je želel pridružiti?

Ta skupnost, ki je bila ustanovljena v Nemčiji, je zame osebno najprej dar. Velik dar. Ne znam opisati veselja, ki ga čutim v srcu, ko samo pomislim, da sem del skupnosti, ki je priznani sad Medžugorja. Temelji na treh stebrih.

Prvi je poslušnost Cerkvi – duhovnikom. Kot posamezniki po svojih močeh pomagamo v domačih župnijah, kot skupnost Totus tuus (kar pomeni Ves tvoj) pa gremo tja, kamor nas povabijo za novo evangelizacijo. Drugi steber je duhovnost po zgledu in navodilih Ludvika M. Grigniona Montfortskega. Vsako leto obnavljamo posvetitev Mariji, da bi po njej prišli k Jezusu. Tudi sveti Janez Pavel II. je živel to duhovnost (geslo njegovega pontifikata je bilo Totus tuus). Ta duhovnost ni nič magičnega, posebnega, ampak se ob njeni podpori učimo, kako živeti vsak

dan, kako še bolj pripadati po Mariji Jezusu, umirati v lastnih željah, potrebah in dajati prostor Jezusu, da deluje v nas in po nas.

Tretji steber je živeti Marijina sporočila iz Medžugorja in za osebno duhovno rast »uporabljati« Marijinih »pet kamnov«: rožni venec, post, Sveto pismo, spoved in sveto mašo. Če ne bi imela skupnosti, bi izredno težko živela teh pet kamnov. Priznati pred brati/sestrami: 'Prosim, moli zame, ker mi ne gre molitev rožnega venca, ker mi ne gre post,' je učenje ponižnosti, po drugi strani pa tudi velika milost, saj vidiš, da se tvoj brat/sestra tudi sam »muči« s postom zaradi kave, zaradi slabotnosti, napora ... In ravno to mi največkrat pomaga, da vztrajam, da se učim ponižnosti in sprejemam tudi svojo »sušo«, ko ne zmorem, da se ob podpori drugih spet dvignem in grem naprej. Verjetno je to edina skupnost v Sloveniji, ki je sad Medžugorja in se trudi živeti Marijina sporočila.

Skupnost je namenjena vsem, otrokom, mladim, družinam,

starejšim, skratka vsem, ki želijo po Mariji še bolj pripadati Jezusu, živeti Marijina sporočila in odriniti na globoko. Srečujemo se vsak teden, in sicer v bolniški kapeli Kliničnega centra v Ljubljani vsak ponedeljek ob 18.00, razen v poletnem času. Več informacij si lahko preberete na www.totustuus.si.

Čeprav skupnost obstaja že 13 let, nas ni veliko, se pa razveselimo vsakega novega člana. Vse, ki bi nas želeli поближе spoznati, vabim, da se nam pridružite na letošnjem romanju v Medžugorje, ki bo od 13. do 17. avgusta. Namenjeno je mladim, otrokom, družinam ... Za varstvo otrok je poskrbljeno. Program poteka pretežno v hrvaškem jeziku. Kogarkoli še karkoli zanima v zvezi z vsem tem, me lahko pokliče na 030-308-686.

Kaj je zate osebno najpomembnejše sporočilo Medžugorja?

Spreobrnjenje in to, da je Marija že toliko let z nami in da se čedalje bolj, preko različnih dogodkov in dogajanj,

razodeva Božja veličina in ljubezen. Bogu, ki nam je vse podaril, ni vseeno za nas, je pa samo od nas odvisno, ali bomo to sprejeli in odgovorili na Njegovo veliko ljubezen ...

Za konec pa morda nekaj zelo osebnega: katera je tvoja najljubša molitev?

Zelo rada, še posebej po svetem obhajilu, molim naslednjo molitev:

*Jezus, v Tvoje ime zaupam,
v tvoje usmiljenje se izročam,
za Tebe samo živim.*

*Tvoja kri pere moje grehe,
Tvoja voda oživlja moje življenje,
Tvoja ljubezen osvaja in izpolnjuje
moje srce,
Tvoja veličina se razodeva skozi moje
življenje.
Amen.*

Petra, hvala za vse, kar si delila z nami!

Intervju pripravila Mirjam Sterle

Maj-junij 2019

39

NEŽNOST NEBEŠKEGA OČETA ...

Spodbude s. Emmanuele ob Marijinem sporočilu 2. maja 2019

Otroci moji, tudi moje obračanje na vas je znamenje ljubezni in nežnosti nebeškega Očeta, velik nasmeh, napolnjen z ljubeznijo mojega Sina, klic k večnemu življenju.

Včasih slikajo nebeškega Očeta kot starca na svojem tronu, ki se ne meni za trpljenje svojih otrok, za njihove preizkušnje. Zato je toliko lepše, da nam Marija govori o **nežnem Očetu**. Torej ni stari očka s sivo brado na svojem prestolu, ampak je nežen oče. Mlad oče, ki je ravno izvedel za rojstvo svojega sina, je rekel, kako nekaj novega je ljubezen, ki jo čuti do svojega otroka. *'Od rojstva svojega otroka dalje sem napolnjen z ljubeznijo, občudovanjem, zahvaljevanjem. Nikoli si nisem predstavljal, da bi lahko ljubil na ta*

način in celo tako, da bi bil pripravljen dati svoje življenje za to dete. To je res nekaj izrednega.'

Če lahko človeški očetje čutijo tako veliko ljubezen do svojega otročka, koliko bolj nas ljubi naš nebeški Oče, ki nas je ustvaril v svojem srcu. Marija je v sporočilu 25. aprila povedala, da smo v času milosti. V času, ki pripada njej. **Je pa to tudi čas Očeta, do katerega nas Marija vodi.** Če imate izmaličeno predstavo o Očetu, si zamislite mladega moškega – očeta, ki se vam smeje z ljubeznijo. Poglejte očeta izgubljenega sina: tekkel je, da bi čim prej objel svojega sina. Objel ga je, bil je prevzet, usmiljen, ljubeč, vesel vrnitve svojega sina. Tak je oče. Tako je tudi v večnem življenju. Večno

življenje je Oče, ki nam ga odpira. Delo Sina, ki nas je odrešil, prihaja od Očeta, ki nas tako ljubi, da je daroval svojega Sina (hvalnica velikonočni sveči). **Torej sprejmite velik nasmeh ljubezni in nežnosti nebeškega Očeta.** Predstavljajte si, da se vam Oče po Jezusu nasmehne, to vas bo ozdravilo vseh napačnih predstav o Očetu.

Ta dragocena kri je za vaše odrešenje, za večno življenje. Pri vsaki maši, pri vsaki evharistiji se kruh spremeni v Jezusovo telo in vino v Jezusovo kri. Poznani so evharistični čudeži, ki to potrjujejo. Kako prejeti to kri? Po zakramentu svete spovedi. Kaj se dogaja, medtem ko skesan grešnik pri spovedi dobi odvezo grehov?

Po duhovnikovih besedah se na dušo grešnika, spovedanca izliva kri iz Jezusovega Srca. Ko se ponižno izpove svojih grehov, Jezusova kri umije grešnika in njegove grehe. To pa ne pomeni, da so izbrisane tudi kazni za te grehe. Te se izbrišejo s pokoro, ki jo delamo na zemlji, npr. s postom, žrtvovanjem, dobrodelnostjo. Če ne moremo odpraviti vseh kazni za grehe na zemlji, imamo še vice, ki so ogenj Svetega Duha, ki žge naše duše in jih očiščuje. To je bolje narediti na zemlji, kajti v vicah je že **najmanjše trpljenje veliko večje kot pa največje trpljenje na zemlji.**

Kri mojega Sina je iz ljubezni prelita

za vas. Pustil se je umoriti po strašnem trpljenju. Prostovoljno je šel na križ – odrešilno orodje za naše grehe. Vedel je, da nas bo s tem trpljenjem odrešil in nas vse zbral okoli sebe v nebesih, kjer bomo na veke srečni. Zato je bila prelita Njegova kri. Odločil se je z veseljem. *Nebeški Oče je ustvaril človeka za večno srečo.* Nežna ljubezen nebeškega Očeta nas ni ustvarila za zemljo, temveč za nebesa. Na zemlji smo samo začasno ...

Ni mogoče, da bi umrli vi, ki poznate ljubezen mojega Sina, vi, ki mu sledite. Smrti ni! Je samo prehod iz tega življenja v drugo življenje. Božje kraljestvo je že med nami. Treba je le iti skozi ta vrata, ni nas treba biti strah. **Devica govori o teh, ki poznajo njenega Sina in mu sledijo.** In pravi: za vas ni mogoče, da bi umrli. Umrljivo, težko življenje, polno preizkušenj, vzponov in padcev, sreče ali pa nesreče, se lahko v trenutku spremeni v večno življenje!

Zato, otroci moji, apostoli moje ljubezni, naj vam molitev kaže pot, način širjenja ljubezni mojega Sina v najvzvišenejši obliki.

Sedaj, ko razumemo ljubezen Sina in pomen Očetove ljubezni, ki nas bo žgala v ognju Svetega Duha, si bomo vsi zelo želeli spoznati Boga. Zato sem absolutno proti temu, da bi puščali svobodo odločanja, da bi se Zanj odločili npr. pri 18 letih ...

Sedaj je pravi trenutek, ko naj spoznajo Božjo ljubezen. Zato Devica joka, ko govori o neverniki, ki še niso spoznali Božje ljubezni. **Tistim, ki še niso spoznali Božje ljubezni, manjka vse.** Ne vedo, da jih čaka večno življenje, da so ljubljene, da jim je odpušeno, da so Bogu dragi vse od spočetja. **Treba je širiti Očetovo ljubezen,** posredovati spoznanje o njej, dati vsem ljudem spoznati to ljubezen. Treba je podreti napačne predstave o Bogu.

Otroci moji, *tudi ko poskušate živeti besede mojega Sina, molite.* Čeprav niste povsem prepričani, da le poskušate živeti tako, že molite. To je čudovito. Njegova beseda je evangelij. **V 37/38 prikazovanjih je Marija prosila, da bi imeli po naših**

domovih na vidnem mestu odprto Sveto pismo in da bi vsak dan prebrali en odlomek. Če tega še niste delali ali ste le občasno, naredite to danes zagotovo. To je kapital, kajti če ne poznate Božje besede, ne veste, kaj je Bogu všeč; poznate le tisto, kar je všeč svetu. Dobivamo veliko sporočil, informacij, a jih naše srce ne more vseh zaobjeti. Zato – odvežimo se od ekranov in raje berimo Božjo besedo, ki naj bo naše vodilo, luč na naši poti. Branje Svetega pisma je že molitev.

Ko ljubite ljudi, ki jih srečujete, širite ljubezen mojega Sina. Srečanja niso naključje, Nebeški Oče nas ne združuje po naključju. Če ljubite ljudi, ki jih srečujete (z nekaterimi živite, druge srečate nepričakovano), *širite ljubezen njenega Sina.* Nekateri ljudje so vam simpatični, drugi pa ne.

Ker pa je ljubezen Božja, vključuje tako simpatične kot nesimpatične!

Devica nam prinaša sporočilo o Božji ljubezni. Med vse ljudi, ki jih srečujete, lahko širite Božjo ljubezen. Z molitvijo zanje, še posebej če so bolne ali imajo kake druge težave, jim želimo pravo srečo, širimo Božjo ljubezen. *Ljubezen odpira vrata raja.*

Otroci moji, od začetka sem molila za Cerkev, zato tudi vas, apostole moje ljubezni, kličem, da bi molili za Cerkev in njene služabnike, za tiste, ki jih je moj Sin poklical.

Marija je bila prva oseba Cerkve, ki je bila ustvarjena po odprtem

Jezusovem Srcu. **Marija išče sodelavce**, ki bi molili za Cerkev, posebej za duhovnike. Ne išče sodelavcev satana, ki bi Cerkev kritizirali. Med služabniki Cerkve so dobri in slabi, a mi nismo tisti, ki bi sodili. Vsak izmed nas je poklican, da moli za Cerkev. Cerkev je Jezus. Marija pove, da je Cerkev, torej Jezus, **danes v agoniji**, ki še ni končana. A bo vstala, kot je vstal Jezus. Že prerok Izaija pove, kakšen bo Jezus v agoniji svojega trpljenja: iznakažen, ves krvav, poln ran, udarnin, noč bo preživel v zaporu, nič lepega ne bo na Njem ...

Ko kritiziramo duhovnike in Cerkev, ko se zgražamo nad duhovniki in razlagamo, kaj vse je narobe, neposredno žalimo Jezusa. Jezus, ki je trpel za nas, trpi s Cerkvijo. Trpljenje Cerkve je Njegovo trpljenje. Ne moremo zavriniti Jezusa v Njegovem trpljenju. Nasprotno,

poklicani smo moliti za Cerkev, da bo preobražena. Da bo postala spet lepa, saj je Kristusova nevesta. Prek Cerkve imamo in spoznavamo Sveto pismo, prek Cerkve imamo zakramente, imamo duhovnike, duhovniki so bili posvečeni prek Cerkve. Bili so poklicani in so odgovorili na klic, če pa so kasneje skrenili, so zato, ker niso imeli dovolj podpore in zaščite. A ni še prepozno! Lahko zberemo nekaj malega ljudi okoli sebe in začnemo moliti za duhovnike, škofe, ki imajo posebno težke naloge, kardinale, da ne govorimo o svetem očetu. Molite torej za svetega očeta, za škofe, duhovnike, diakone in ostale v duhovnih poklicih.

Pripravila: Marta Ciraj

Vir:

<https://www.enfantsdemedjugorje.fr/medjugorje-direct-du-3-mai-2019/>

Maj-junij 2019

43

HVALA VAM, DRAGI DOBROTNIKI!

Dragi prijatelji!

Letos še nismo pisali o Marijinih obrokih, a to ne pomeni, da se sredstva ne zbirajo več, saj je na svetu še vedno preveč lačnih otrok. Slovenija je do konca leta 2018 prispevala 53.120 €. Opravičujemo se, ker smo v našem zadnjem prispevku (Mir, 11–12/2018) pomotoma zapisali, da je bil ta znesek darovan do konca septembra.

Letos pa smo do konca aprila do vsakodnevne obroka v šoli pomagali že približno 950 otrokom.

Hvala vsem dobrotnikom! Upamo, da bo naša zahvala po tej poti dosegla vse vas. Če pa vas ne bo dosegla ta, bo zagotovo do vas prišla naša molitev in hvaležnost tistih, ki darove prejemajo. Zagotovo pa se v nebesih kopiči zaklad, ki ga ne uničita ne molj ne rja.

Mnogi, ki sodelujejo z Marijinimi obroki in zbirajo sredstva za to združenje, so zelo iznajdljivi. V nadaljevanju povzemamo zapis, ki je bil pred kratkim objavljen na domači spletni strani Mary's Meals.

Skupina 30 študentov z vseh koncev Škotske se je odpravila na skoraj 110 kilometrov dolg pohod do lope v škotski vasi Dalmally, kjer se je pričela zgodba z Marijinimi obroki. Tudi študentje iz dobrodelnega združenja Marijini obroki, ki deluje v okviru Univerze Strathclyde v Glasgowu, so si zavezali pohodniške čevlje in štiri dni hodili po pohodniški poti čez Zahodno Višavje. Calum in Rachael sta bila v skupini, ki se je na naporen pohod po osupljivi škotski pokrajini odpravila v soboto, 18. maja 2019. Par je leta 2016 postal soustanovitelj dobrodelnega združenja, ko je spoznal, da ima veliko možnosti za to, da pomaga lačnim otrokom. Ko se je Calum spomnil na nedavni pohod, je rekel: »Zdelo se nam je, da bi to lahko bilo močno simbolične dejanje, če bi šli peš od univerze do lope, kjer se je vse skupaj začelo ... Ker bom letos diplomiral, se mi je to zdel najboljši možen zaključek obdobja, v katerem sem pomagal voditi združenje. Upam, da bo moja izkušnja navdihnila tudi druge študente, da bodo še leta in leta organizirali podobne akcije in s pridobljenimi sredstvi pomagali

Marijinim obrokom, ki najrevnejšim otrokom po svetu omogočajo obrok hrane v šoli.«

Ideja za pohod se je porodila takoj prvi dan, ko so se študentje povezali z Marijinimi obroki. Vsi udeleženci so neutrudno delali, da bi zbrali čim več sredstev za ta sklad. Organizirali so različne aktivnosti, od kvizov po pubih do prodaje pekovskih izdelkov, in do danes zbrali že neverjetnih 3672,14 €, s čimer bodo lahko za eno leto nahranili okrog 240 šolskih otrok.

Rachael je rekla: »Študentje pogosto zapravimo preveč denarja za druženje. Ko sem slišala, da celoletna šolska malica za enega otroka stane 15 €, kar je manj, kot jaz zapravim za eno večerno zabavo, sem dobila navdih. Dojela sem, da lahko pomembno vplivamo na življenje otrok.«

Zahvaljujoč velikodušni podpori škotskih študentov in njihovem trdemu delu pridejo otroci iz

revnejših predelov sveta v učilnico siti in se potem lahko učijo brati in pisati.

*Marijini obroki danes prehranjujejo že **1,425.013** otrok v **14 državah sveta**. Število otrok stalno raste. Toda v svetu je 64 milijonov otrok, ki jim šolanje sploh ni dosegljivo, še veliko več pa je lačnih ... Ob teh številkah se zavedamo, da je naše delo šele na začetku in da ne bo kmalu končano. Treba je iti pogumno naprej in vztrajati.*

Marta, Mirjam in Irena

Možnost prispevanja darov:
DPM-MIR SLOVENIJA,
Černetova 20, 1000 Ljubljana,

IBAN SI56 61000-0020668137

SKLIC: 00 1983-2002

NAMEN: Marijini obroki

KODA NAMENA: CHAR

Maj-junij 2019

45

ROMANJA

Od 23. do 26. junija, za obletnico Marijinih prikazovanj. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, povratek 26. junija zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 23. do 26. junija, za obletnico Marijinih prikazovanj. Odhod iz Ljubljane ob 12.00, vrnitev v sredo zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: petrarnivec.tt@gmail.com ali Petra 030/308-686.

Od 24. do 26. junija, za obletnico Marijinih prikazovanj. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 26. junija zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 19. do 21. julija. Odhod iz Ljubljane ob 5.30, vrnitev v nedeljo zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: petrarnivec.tt@gmail.com ali Petra 030/308-686.

Od 31. julija do 2. avgusta, za Mladifest. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 2. avgusta zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 31. julija do 6. avgusta, za Mladifest. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, povratek 6. avgusta zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 31. julija do 6. avgusta, za Mladifest. Informacije in prijave: Klavdija 040/810-521.

Od 1. do 6. avgusta, za Mladifest. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: petrarnivec.tt@gmail.com ali Petra 030/308-686.

Od 13. do 16. avgusta, s skupnostjo Totus tuus. Romanje je namenjeno mladim, mladim po srcu in družinam (za varstvo poskrbljeno). Vabljeni tudi tisti, ki niso člani te skupnosti in želijo Medžugorje doživeti drugače. Duhovno vodstvo. Prijava in informacije: petrarnivec.tt@gmail.com ali Petra 030/308-686.

Od 31. avgusta do 1. septembra romanje v Medžugorje za Dolenjsko in Belo krajino. Odhod iz Novega mesta v soboto, 31. avgusta, ob 4.00, nato pot čez Metliko, Semič, Črnomelj, Vinico. Dodatne informacije in prijave: Branka 040/844-317.

Od 13. do 15. septembra. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, prihod 15. septembra v poznih večernih urah. Romanje bo potekalo v zbranosti in tišini. Premišljevali bomo, kako sprejeti križ. Prijave in informacije: Ivanka 070/766-577.

Od 19. do 22. septembra romamo iz župnij od Jesenic do Kranja in še vsi drugi, ki vas zanima Medžugorje. Odhod z Jesenic v četrtek ob 4.30, nato pot mimo Radovljice, Begunj, Kranja in krajev, od koder bodo prijavljenci, proti Ljubljani, skozi Žužemberk do Vinice in nato v Medžugorje. Duhovno vodstvo. Informacije in prijave: jurij.bam@gmail.com ali Jurij 041/515-070.

Od 20. do 22. septembra. Odhod v petek ob 3.50 iz Smlednika, preko Medvod (4.00), Ljubljane-Šentvida (4.30), Ljubljane-Rudnika (4.40), Grosuplja (5.00), nato po avtocesti preko Obrežja v Medžugorje. Prihod nazaj v nedeljo pozno zvečer. Z nami bo duhovnik msgr. dr. Blaž Jezeršek. Informacije in prijave na romanje.medjugorje@gmail.com ali na telefon Tanja 041/487-210 (po 17. uri).

Od 4. do 6. oktobra, za rožnovensko nedeljo. Odhod iz Ljubljane petek, 4. oktobra, dopoldan, prihod v nedeljo, 6. oktobra zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686

Od 4. do 7. oktobra, za rožnovensko nedeljo. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, povratek 7. oktobra zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 18. do 20. oktobra. Odhod v petek ob 3.50 iz Smlednika, preko Medvod (4.00), Ljubljane-Šentvida (4.30), Ljubljane-Rudnika (4.40), Grosuplja (5.00), nato po avtocesti preko Obrežja v Medžugorje. Prihod nazaj v nedeljo pozno zvečer. Z nami bo duhovnik jezuit p. Mio Kekić. Informacije in prijave na romanje.medjugorje@gmail.com ali na telefon Tanja 041/487-210 (po 17. uri).

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec, Janez Ahačič. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Mirko Budimir. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. **Nov TRR** za dar iz Slovenije: SI56 61000-0020667555 (odprt pri Delavski hranilnici), **sklic:** 00 - številka naročnika (na naslovu je pred imenom in priimkom) -2019

Za naročanje ali objavljanje revije kličite od 16. do 21. ure: Frane 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Starejše revije so dostopne na www.medjugorje.si

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.

Dar za revijo 2€

19. junija 1986. »Dragi otroci! V teh dneh mi je moj Gospod dopustil, da vam morem izprositi več milosti. Zato vas, dragi otroci, želim ponovno spodbuditi k molitvi. Neprehoma molite! Tako vam bom lahko delila radost, ki mi jo daje Gospod. Dragi otroci, želim, da bo s temi milostmi vaše trpljenje postalo veselje. Vaša Mati sem in bi vam rada pomagala. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

